

EL JUDICI

AL PROCÉS

Un grup d'estudiants ha ocupat les vies a l'estació Plaça Catalunya. FRANCESC MELCION

Crònica

TONI VALL
BARCELONA

Es divertida i reveladora alhora l'anècdota que explica el senyor que esmorza al meu costat al bar La Tassa del carrer Sèneca, a tocar de la Via Augusta, a Barcelona. En una de les últimes vagues de país, un conegut seu que té un bar al Port de la Selva va tancar a partir de les dues del migdia. Resultat: hi van anar a esmorzar tots els piquets informatius. Ja se sap que no es pot anar amb l'estómac buit a impedir que la gent treballi. Al propietari de l'anècdota, el que més l'inquieta del dia d'avui són els talls de les carreteres, de llarg el que més incidència té en l'afectació de la normal quotidianitat.

El Toni és el propietari de La Tassa, un clàssic del barri, amb una visió molt positiva de l'esdevenir de la vida. Li bull la sang quan veu el judici per la tele i se'n fa creus de la poca traça que demostren al Tribunal Suprem la Fiscalia i l'Advocacia de l'Estat: "Sembla que ho facin expressament perquè si al final la condemna és lleu tothom ho interpreti com culpa de la seva inoperància". Té clar que caldria una aturada general a fons, però la gent té por de la inseguretat laboral: "Si un dia no vas a treballar, s'ho apunten".

Només cal caminar en qualsevol direcció per comprovar que té més

raó que un sant. Està tot obert. Fa broma amb l'encarregat del bar La Cabanya, a escassos vint metres del seu, que té poca concurrència: "Envia'm uns quants clients a fer el cafè aquí!"

L'únic que subratlla que no és un matí qualsevol són, efectivament, els talls de trànsit que encercen les manifestacions dels CDR. Davant la seu de Ciutadans, al carrer Balmes, hi ha aparcats quatre cotxes dels Mossos d'Esquadra. Hi ha dues pintades: "21-F" i "Uníos al proletariado". Dos agents fan broma sobre Malú i la seva suposada nova parella (més val no reproduir aquí la literalitat de la broma). A la Diagonal, pregunto a un agent de la Guàrdia urbana on es troba ara la manifestació: "A la plaça Juan Carlos". "Al Cinc d'Oros?" "A la plaça Juan Carlos". Perfecte. Allà trobo els CDR de Gràcia, que enfilen el carrer Gran. Són unes dues-centes persones. El soroll d'una Harley

Piquets que esmorzen al bar i altres receptes de desobediència

Comerços oberts al centre de Barcelona conviuen amb manifestacions poc sorolloses

Incidència
Movistar, Boss, Mango, Mango Man i Mango Kids han obert com qualsevol dia

Debat
El judici del Suprem arriba a les tertúlies de cafè, que també parlen de la vaga

Davidson que arrenca a l'altura de Luis Antúnez és suficient per en-sordir els seus cants.

Caminant per Travessera veig que el perruquer de l'expresident Artur Mas –entre Balmes i Via Augusta– ha obert. De moment no té clients i fa petar la xerrada amb un missatger que tampoc ha fet vaga. Una ràpida passejada per la Diagonal fins a Francesc Macià confirma que està tothom obert. També la Milla d'Or, els dos-cents metres entre Muntaner i Calvet, esclar: Movistar, Boss, Bimba y Lola, Lipault, Comptoir des Cotoniers, Fyord, Zara, Mango, Mango Man, Mango Kids, Alain Afflelou, Massimo Dutti, Oysho i Orange. L'únic que està tancat és un local en obres: propera obertura, Women's Secret.

A la plaça Universitat hi ha convocada la primera concentració del dia. La Intersindical-CSC i els estudiants, units per protestar per "la farsa del judici". Només cal fixar-

s'hi una mica per detectar la quantitat de persones que escolten la ràdio. Els interrogatoris a Santi Vila i Jordi Sànchez desperten molt d'interès i bones dosis d'indignació. Moltes converses sobre política. Sobre qui votar, en qui confiar a les noves eleccions. La Montse no ho té clar però sap a qui no votarà: "Al PDECat no el voto encara que es posin Cul d'Olla. A veure si la CUP es posa les piles". "Quina alternativa política ens ofereixen?", s'interroga el Fèlix, que va amb el seu fill Max.

Un taxista per la Gran Via

La concentració és tranquil·la, amb alguna espurna de tensió. Com quan una senyora mostra una pancarta polèmica que acusa Carles Sastre –membre de la CSC– d'haver decapitat els seus pares quan pertanyia a Terra Lliure. La fan fora a empenyes. Un taxista vol passar precisament pel carril de la Gran Via que està ocupat per la gent. Uns quants miren de raonar amb ell amb un argument irrefutable: "Oi que vau fer vaga fa unes setmanes i vau ocupar tota la Gran Via? Doncs ja està". No li queda més remei que girar cua i pujar pel carrer Aribau.

La Carla té disset anys i està molt contenta. Explica als seus amics que ha aconseguit que una amiga d'Andalusia es faci republicana. Caram, és per estar content, en efecte. A Andalusia, històric territori socialista, estan més necessitats que mai de saba republicana. Al costat dels nois, un senyor gran té molt clara la recepta per avançar, i la va proclamant als quatre vents: "Desobediència!"